

הסיכום העגום של השנה הוא זה של מי שהיה היו ואינם עוד: יז"ר הכנסת שהעדיף את הממלכתיות על המיפלגה; האשה שהביאה את מלכת-היופי לישראל; האדריכל שעיצב את מיגדל-שלום; היהודי הקשיש עלי אדמות

הם לא הגיעו לתש"ן

ב שנת תשמ"ט נפטר היהודי הקשיש עלי אדמות. זה היה יוסף טישוטר, כי מאי קנרי בן 113 במוחו, שהספיק להעמיד כימי חייו הארוכים 15 בנים ובנות. בשנת תשמ"ט גם נפטר, בכפר-גלעדי, בגיל 96, נחום הורוביץ, אחרון אנשי השומר,

השיריון וכתב-צבאי מצטיין של הטלוויזיה הישראלית, עד ששנה לפוליטיקה והיה לאחר מנערי שימרון פרס ומשהוצב במקום ה-87 ברשימת המערך בבחירות לכנסת ה-11 (וכמובן, לא נבחר) פוצה במינוי כיועץ ראש-הממשלה שימרון פרס (ולאחר מכן, יצחק שמיר) למילחמה בתרור, תפקיד שהביא אותו, בין השאר, למסעותיו המפורסמים בין וושינגטון, ירושלים וטהראן.

● איש-ביטחון נוסף שהלך השנה בדרך כל בשר היה תת-אלוף רז"ר לסקוב, איש חיל-ההנדסה, שבעת פטירתו, בגיל 87, היה קשיש חיילי צה"ל. על לסקוב, ממציא ומי-אלתר בחסר עליון, אמר פעם קצין הנדסה ראשי: "זה בן-אדם שתבוא אליו עם בעייה. הוא יתן לך תשובה"

ולסקוב אכן נתן את התשובה, במלחמת יום-הכיפורים, בספקו את גשרי-הגלילים, שעליהם חצה צה"ל את תעלת-סואץ מערבה.

הספגטי

והטרנזיסטור

ב ין ההולכים היו רבים מאנשי ארץ ישראל היפה: רפי בלומנפלד, האדריכל המבוקש, שעיצב גם את בניין עיריית תל-אביב וגם את מידור-שלום, וגם ביצע משימה קטנת-היקף הרבה יותר, אבל מכובדת לא פחות: זאת של עיצוב אולם-המליאה של הכנסת בירושלים.

● ומיכאל אבן-ארי, הפרופסור לבוטניקה, שחקר את חקלאות-המידבר בשתי החוות שהקים בנגב, בכיכסה ובעברת.

קול

חתימה בסנילה

● ומשה קול, האיש הנחבא אל הכלים, איש עליית-הנוער, אחר מחותמי מגילת-העצמאות, מי שהיה, במשך 12 שנה, שר-התיירות ושנפטר בגיל 78 משכבר חדלה מפילגתו, הליברלים העצמאיים, להוות גורם פוליטי של ממש.

● באיטיליה נפטר, בגיל 60, סרג'ין לילאוונה, בימאי-הסרטים שהמציא את מער-בונייהספגטי (הסוּב). הרע והמכוער: בעבור חופן דולארים.

● בשווייץ נפטר, בגיל 86, ז'ורז' (המשך בעמוד 40)

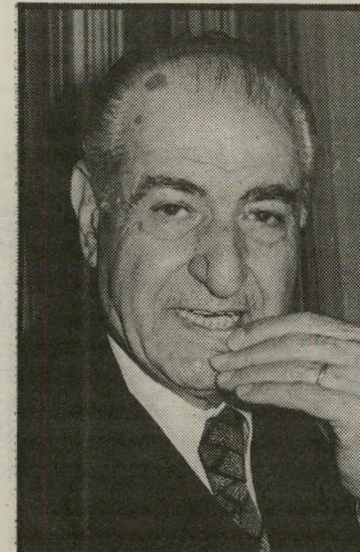
● מיספגנית אחרת שנפטרה השנה היתה **חמדה נוסף-מוזס**, ילידת תורכיה ונושמת עיתונות בזכות נישואיה לאחר מארבעת האחים מוזס, בעלי ידיעות אחרונות. נוסף-מוזס היא שהמציאה את השבועון לאשה והיא שהביאה לארץ את מוסד מלכת-היופי.

המג"דים

וגשרי-הגלילים

ב עולם הגדול היה זה מותו, בגיל 84, של סלוודור דאלי, הצייר הספרדי הסוריאליסטי, שסימלו המיסתרי היה שפמו הרקיק המשוח בשעווה, שהוכיח לכל את הצ'רותיו המגלומאניות (אני, ראלי האלוהי!)" ואת התמורה הנאה שקיבל עבור ציוריו (שני מיליון ו-200 אלף דולר עבור סוג הציורים שבו נראים שעונים מקופלים על ענפי-עצים).

● הרחק משם, מיוזחה, נפטר בגיל 89, האיית-אללה (אות-האלוהים) רודריג'ו-אללה-הומייני, מיסטיקן, סגפן ומורה-ידת מוסלמי שיעי, אחרי 10 שנות שילטון-יחיד באיראן. חומייני, אב לשישה (ושניים מהם מתו על פניו בעודו בחיים), התחיל את פעילותו הפר-

אלי-שאווה אופציה בעזה

ליטית כשהעמיד עצמו בראש שביתה מוצ' לחת של כוהני-הדת נגד הצעת ממשלת השאה לבטל את השבועה על הקוראן ושם קץ לשילטון השאה והשפעת המערב בארצו, אחרי שנות גלות רבות בתורכיה, עיראק וצר'פת (שבה לא נמנע, למרות התנזרותו הכ'ללית מתענגות העולם הזה, מלחות בשידורי מיסחקי-כדורגל בטלוויזיה המקר'ית, נושא שבו התעניין עוד בימי נעוריו, עד שיחק כדורגל בעצמו).

● היה זה גם סוף הדרך של אישיות אחרת שהיתה קשורה לאיראן — **עמרם ניר**, איש-השונה תשנ"ז, איש המיסטורין היש'ראלי, שנהרג בגיל 38 בתאונת-מטוס מיס'תורתית למדי במכסיקו, שממנה ביקש, לפי הגירסה הרישמית לפחות, לייצא אבוקרו לאירופה. ניר, אחד הגיבורים הראשיים של פרשת איראן-קונטרס, היה בנו של רופא-שיניים רמת-גני, שאיבד עין בתאונת-דרכים, מה שלא מנע ממנו להיות מפקד-גדוד בחיל-

בפוליטיקה, סגן-אלוף בצה"ל (ראש ענף מישמעת, מיסטר ונוהג), מנכ"ל רכבת-ישראל ואיש תעשיית פרייהדרר, נאלץ להס'תפק ביוזרות לב", הקרן לביטחון ישראל.

הקיסר ומלכת-היופי

א לכסנדר זרחין, המהנדס יליד אוקראינה, שהמציא שיטה חדשה להתפלת מי-הקפאת מיים, שעם הפשרתם הם מאכ'רים את מליחותם) ושנאלץ לנהל מאבק ממור'שך עד ששיטתו נוסתה והוכחה בהצלחה (באילת) ובעיקבות זאת הפכה למוצר-ייצוא

בן-עמי

יהלומים בותניה

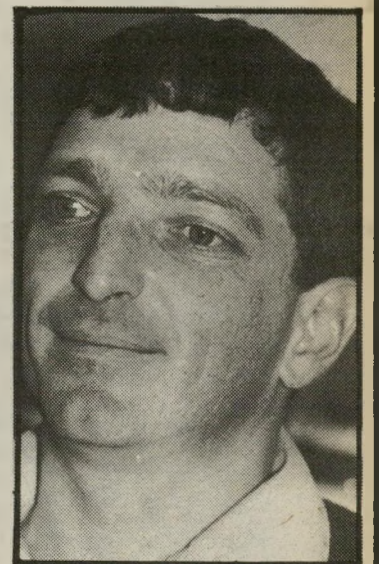
מבוקש ברחבי עולם, הלך לעולמו, בתל-אביב, בגיל 91.

● אותה עת נפטר בבני-ברק ישראל **גופליב**, ראש העירייה הרתי לשעבר, שע'רותו וסייעה, בשעתו, להפלייל את השר אהרון אברחצירא.

● ובקצה השני של העולם נפטר בטוקיו, בגיל 87, אחרי 62 שנות מלוכה, הירוהיטו, הקיסר ה-124 של יפאן, שנחשב, עד כניעת ארצו לאמריקאים באוגוסט 1945, לאל, אם כי הוא עצמו העדיף עיסוק ארצי יותר: ביו'לוגיה ימית.

● בארץ נפטר, בגיל 70, **ראובן אלזני**, בנו של פועלית-ברואה תל-אביבי, שנודע, אחרי קאריירה מגוונת כרועה, חבר-קבוץ, חושף אתרים ארכיאולוגיים (מערות-הקברים בבית-שערים), מג'יד במלחמת-העצמאות ומכשיר הנגב הצפוני לגידול חיטה, כראש מינהל מרחב-שלמה (שארם אלי-שייח') ולאחר מכן כראש מינהל טאבה עד יומה האחרון תחת רכינות ישראלית וכמוכן כבעלה של ח"כ שולמית אלזני ואבי שלושת בניה.

● היתה זאת גם שנתו האחרונה של **יצחק טרניץ**, מבקר-המדינה לשעבר, שנפטר בגיל 78. טרניץ, התוכ'ל (התובע הכללי) הראשון של צה"ל, היה מיספגטן מבריק ומצליח, שהודה בערוב מימו: "כאשר הייתי צעיר, הפסדתי במיספגטים שבהם הייתי צריך לזכות וכאשר נהייתי זקן, וכתיב במיש'פטים שבהם הייתי צריך להפסיד!"

ניר

אבוקדו במכסיקו

שנהג, עד יומו האחרון, לישון כשאקרד טעון תחת כרית ראשו.

אלה הם רק שניים מן האישים הרבים, בארץ ובעולם, שהגיעו השנה, אל מנוחתם האד'רונה. כמה מן הבולטים בין אישים אלה היו: **עובד-בן-עמי**, שנפטר בראשית הש'נה בגיל 83. בן-עמי, יליד פתח-תיקווה, הוא האיש שייסד את העיר נתניה (והביא אליה, בראשית מלחמת-העולם השנייה, את תע' שיית-היהלומים) ושימש כמשך שנים גם כראש-העירייה. אך מיפעל-חייו האמיתי של בן-עמי היה הצטרף סעריב, שאותו איפשר כן-עמי להקים, כאשר העמיד את האמצעים הכספיים לרשות קבוצת עיתונאים שפרשה מידעות אחרונות, בעיצומה של מלחמת-העצמאות.

● באותם ימים נפטר בעזה, יליד הארץ אחר, שהיקף עסקיו ועיסוקיו לא נפל מאלה של בן-עמי. היה זה **רשאר אלי-שאווה**, מי שהיה כמשך שנים, ראש עיריית עזה. לאל' שאווה, פרסן ואיש-עסקים, שהיה כדורגלן מצטיין בימי-נעוריו, קצין-מחוז מנטוריי (ל' מחוז חיפה) בגיל 26 ולימים מפקד סרטים מצריים, ססירטו הראשון, מישחקה של נב'רת, היה לאחד מסירטייה-הקופה הגדולים של הקולנוע המצרי בכל הזמנים, היה ייחוד אחר, שהבדיל אותו מרוב עמיתיו הפולטיניים: הוא רכב עד יומו האחרון, באופציה הירדנית.

● אישיות פוליטית מרקע שונה לחלוטין, היתה **מנחם ספיר**, היל"ר השמיני של הכנסת, שהלך לעולמו בגיל 70. סכידור, שהתעלה בתפקידו ככנסת, עת הורה, בשנת 1984, למרות התנגדות חבריו מן הליכוד, על הצבעה גלויה (במקום השאית) שהביאה להקדמת הבחירות לכנסת ה-11 (ולניצחון יחסי של המערך), בא על עונשו המיידני מידי חבריו. משלא נבחר לכנסת ה-11 עם התעלמו ממנו כמפוגן, וסכידור, שהיה לפני שחבר